

KECSKEMÉTI LAPOK

Előfizetési díj: Egész évre 5 frt, fél évre 2 frt 50 kr., negyed évre 1 frt 50 kr. Egyes szám ára 12 kr.

Hirdetmények jutányosan számíttatnak. — Nyilttéri közlemény soronként 30 kr.

Bélyegdíj minden beiktatás után 30 kr.

Politikai és társadalmi hetilap.

Szerkesztőség: V. Klapka-úteza 162. Telefon sz. 106.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal: III. Jókai-úteza 186. Telefon sz. 81.
hová az előfizetések, hirdetmények és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Tisztelt olvasóinkhoz!

A „Kecskeméti Lapok“ jelen számmal fenállásának 30-ik évfolyamába lép.

Szép és eredményekben gazdag idő, mert városunk történetében új korszakot jelez ez a 30 év, melynek előidézésében és megalkotásában jelentős rész jutott mindenkor lapunknak.

Ha végig vizsgáljuk lapunk évfolyamait, városunk történetének hű képe tölül elének, melynek egyes fejezeteit avatott tollal írta meg mindannyiszor lapunk történetirója.

Lapunk alapításától máig, mindenkor a szabadelvű haladás zászlaját lobogtatta s ha a szerkesztő személyében többször történt változás, a lap iránya mindenkor a régi maradt.

Immár betelt másfél éve annak is, hogy a „Kecskeméti Lapok“ szerkesztését nem minden aggály nélkül átvettük s jeles munkatársaink ügybuzgósága és segítségével a kellő irodalmi színvonalra emeltük.

A mit akkor a szerkesztőség ígért, nemcsak az utolsó betűig beváltotta, hanem minden befolyását, úgy a város szellemi és anyagi haladásának előmozdítására irányuló törekvésében, mint a jó ízlés, tárgyilagosság és személyeskedéstől teljesen ment irányozkival mindenkor a közérdek és a társadalom nemesítésére használta föl.

Lapunk minden üdvös, hasznos és hazafias eszmét lelkesedéssel karolt föl, a városi közügy és kulturális intézmények fejlesztését irányzó cikkeinken kívül a

közfigyelmet érdemlő eseményeknek lehető teljes és hű ismeretése és irodalmi becsesel bíró tárczaközlemények és tanulmányos középzetikkek közlésével igyekeztünk közhasznunk igényeit minél teljesebben kielégíteni.

A becsületes, önzés nélkül teljesített munkásság által szerzett önérettel bocsátjuk a tisztelt közönség bírálata alá eddigi működésünket, egyszersmind kérjük tisztelt olvasóinkat, ha eddigi irányunk és működésünk megelégedésüket kidermelte, lapunkat további támogatásukban részesíteni sziveskedjenek.

Lapunk igen tisztelt munkatársainak pedig, kiknek szellemi közreműködésével sikerült eddig is lapunkat változatossá tenni s kellő irodalmi színvonalra emelni, midőn ez úton is köszönetet mondunk, egyuttal kérjük, hogy további hasznos munkálkodásukkal kitűzött célunk elérésében bennünket gyámolítani sziveskedjenek.

Kecskemét, 1897. január 1.

A „Kecskeméti Lapok“ szerkesztősége.

Boldog újévet!

Ismét egy év göröngyözött a mulandóság tengelyén. Egy nagy év örömei és vesztésének emléke vésődött emlékezetünkbe. Gazdag volt ez az év édes hazánk dicsőségét messze hangoztató nyilvánulásában, de egyuttal bőséges részünk volt az elemi csapások által előidézett szerencsétlenségben is.

A millenniumi év, mely Magyarország ezeréves fennállásának emlékét maradandó

beesű epochalis művekben véste a történelem lapjaira, országos kiállításával az egész világ elismerését, utánzóhatlan hazafias fellendülése és pazar fényével a külföld bámulatát vivta ki: méltó büszkesége a lefolyt évnék. De szomorú emléke lesz a millenniumi évnék az augusztus 7-iki tátorján, mely hazánk életerét képező közgazdaságunkon mérhetetlen sebet ütött. És ha városunk millenniumi évét akarjuk méltatni, hazafias büszkeség tölt el mindnyájunkat, mert a lefolyt esztendő oly gazdag volt alkotásokban, hogy az méltó helyet kér az országos ezredévi ünnepek sorában.

Nemcsak a külső nyilvánulások impozáns fénye által, nemcsak az ünnepélyességek komoly fenségességével szerepelt városunk a lefolyt évben, hanem a városi székház, a gyönyörű színház, a kecskemét-tiszaughi vasut, a villanyvilágítás és sok kulturális alapítások által maradandó emléket és hervadhatlan dicsőséget ad át a jövőnek.

De ismét a szomorúság keservei szoritják össze szívünket, mert visszaemlékezünk arra, hogy a halál közöttünk mily kegyetlenül dult. Elragadta közéletünk koronáját, felejthetetlen emlékkü polgármesterünket, Lestár Pétert.

Vele együtt a közéletnek sok derék csaknem pótolhatatlan tagját, legutóbb társadalmi életünknek egy kedves, feledhetetlen tagját, Pócsy György királyi közjegyzőt ragadta el a halál.

Legyen áldás emlékezetükön. Öröm és bánat találkoznak tehát emlékkünkben, újra meg újra felidézzük az elmúlt év

KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCZÁJA.

Mért emlékszem?...

Mért emlékszem mindig reád,
Üdvel teljes szép alkonyon,
Epedő vágygyal egyaránt,
Ha betegség s gond terbe nyom?

Meddig tart e lelki kényszer,
Meddig tűn még nyugodalmam,
S ha ihlet jó, dalra készen,
Mért csak rólad szól a dalom?!

Ott maradtál messzi tájon...
Kétszer tűnt a nyár azóta,
S eltűnt, mint egy édes álom,
Szép hazádnak kéklő orma:

Mégis mindig, derűs nyárban,
Szép tavaszon, komor őszszel
Bánt az emlék s bús danába
Olvad lelkem bűja össze...

Mert fájdalom nékem a dal,
Hogyha feléd száll a hangja,
Hogyha bíbor alkonyattal
Lelkem rád száll andalgva.

És az emlék keservében
Régen eltűnt multa mélyed...
Föleszmélve úsan kérdelem:
Mért is dallok én feléd?!

Óh de mégis... szóljon a dal,
— Hisz az emlék olyan édes —
Odaillik fájdalommal
Árva lelkem éjjeléhez!

Óh de mégis szóljon a dal
Igaz húrján hő szívemnek,
Hadd hirdesse bús panaszszal
Döit reményét szerelmemnek!

Oh csak zengjen a tús ének
S emlékező lelkem sírja:
Reménytelen szerelmének
Milyen örök, nagy a kínja!

Konez Mihály

Gyűlöld a — nőket!

— Monolog. —

(A „Kecskeméti Lapok“ számára írta: Réthy Gyula.)

Ne vegyék rossz néven, de elhatároztam, hogy monologizálni fogok.

Nagy szó ez, kérem! De ugyan — miről? Gondolkoztam magamban.

— Az időről? ... Hm... hm. Szép téma, de egy kicsit... unalmas.

— Ah... ah (sóhajt); úgy bizony. Engedjék meg kérem, de sóhajtanom kell, mivel a multkori tárczámmal, melynek azt hittem colossális, világfelforgató hatásalesz, egy oninózus, igen, egy oninózus hiba történt.

Keményszívű redaktorom tudtul adja, hogy nem akarja a tárczát végkép megsemmisíteni, hanem hát — kegyelemből — közölni fogja, de csak a — hirdetések között.

S a tárcza megjelent, de csúful meg is bukkott.

S kik voltak, kérem, ennek az okai?...

— Ah, tisztelt uraim: a nők, igen, ... a nők!

(Kitörő gúnnyal és cynizmussal):

Mióta ezen nagy világon élek, ezen a hitvány sárdarabon, higyjék el kérem, de a nőket csak gyűlölni, de szeretni, ... óh, sohasem tudtam!

— Óh a nők, vélekedtem mindig magamban, csak az emberiség megrontói, a társadalom

megmételvezői és a földi élet mesterséges... pardon, természetes — megrövidítői!

Hogy gyűlölségem milyen méltányos, elmondom; de hogy unalmas ne legyenek, nagyon kérem önöket, m. t. hölgyeim és uraim, halgassanak meg, hadd mondjam el az én egyszerű, de küzdelmekben és keserű csalódásokban gazdag élettörténetemet!...

Három hónapos voltam, úgy emlékszem mintha csak most lenne, dajkám engem jól bepátyuláztottan, kényelmes pólyában vitt ki sétálni a sétányra. Arra is egészen pozitíve emlékszem, hogy szép nyári idő volt. Vig hadfiak sétáltak a liget százados tölgyei között. A mint engem a dadanéni alvásra akart kényszeríteni, oda jön ám egy káplárbácsi. Beszélgetnek s ah, a káplárbácsi megcsókolja a dadanénit s gyalázat, a néni nem sikitott egy cseppet sem; bizony nem; még csak segítségért sem kiáltozott, (mint a mama multkor, midőn öt egy egerecske megkergette!), hanem rettenetes: még ő is megcsókolta a katonabácsit, még pedig — kétszer. S ezt nekem látni s eltűnni kellett!

Ép ekkor érkezett oda a mama. A bácsi hetykén szalutál. A néni elpirul. A mama pedig kérdi a dadanénit:

— Mit csinál a gyerek?

— Jaj, naacsága, ez a gyerek rettentően haszontalanokodik, úgy kiabál, mintha nem volna inyére valami, mondja a dadogó dadanéni. Olyan vásott egy rossz ficzkó! Ugy-e — káplár úr?

— Nem... azaz... igen, mondja a bácsi.

— Jaj fiam, szólt a mama, esendesen kell magadat viselned. Mit mondanak később, ha

élményeit s abból vonunk következtetést a jövőre. És ez a következtetés csak reménynyújtó.

Azoknak a derék férfiaknak emléke, kik hazafias buzgósággal és lelkiismeretes munkássággal szereztek meg polgártársaik elismerését s a legszebb polgári erényekkel dicsekedve, édes hazánk és szeretett városunk fölvirágzásáért, szűkebb családjuk és a társadalom boldogulásáért küzdöttek, azon férfiak emléke legyen mindenkor szövetségünk, hogy mi is hasonlóra törekedjünk.

A nagy millenniumi év dicsőséges örömeiből, a multak szép emlékeiből, az ősök hazaszeretetéből és önfeláldozásából merítsük az erőt, hogy honpolgári és emberi kötelességeinket minél teljesebben betölthessük.

Adja Isten, hogy a bekövetkező új évben öröm, dicsőség, hazafias büszkeség és szerencse legyen a haza minden fiának osztályrésze! A sorscsapásokat pedig tartsa tőlünk távol a Mindenható.

Boldog újévet!

Tisztujtás előtt.

A törvényhatósági bizottsági közgyűlés városunk közigazgatásának új aeráját lesz hivatva megalapítani a f. hó 9-én tartandó tisztujtás alkalmával.

Ismeretes, hogy az új szervezeti szabályokat s ezzel kapcsolatban a tisztviselők fizetésének méltányos rendezését a belügy-miniszterium jóváhagyta.

Ez alkalommal nem akarjuk ezen változásoknak nagy horderejét vitatni, elég legyen azt konstatálni, hogy a fejlődött korrallal haladó társadalmi viszonyok követelték azt, hogy a városunk közigazgatását intéző tisztikar fizetése, nagy és fontos munkájukhoz képest legyen olyan, mely úgy hivatali, mint személyes reputációjukat fokozni képes.

Helyén való volt a nemes elhatározás, hogy azok a tisztviselők, a kik a városnak több millióra menő vagyonát oly önzetlenül kezelik, a kik a város szellemi,

erkölcsi és anyagi fölvirágzásáért küzdenek s a kik a közigazgatás minden ágában folytonosan a közönség érdekében fáradoznak, e sok oldalú lelkiismeretes munkásságukért kellőképp méltányoltassanak s nekik oly existencia biztosítassék, hogy anyagi gondok terhe nélkül szentelhessék életüket a közügynek.

Ezzel szemben jogos a közönség azon kívánsága, hogy azon egyének, a kiket tisztességes fizetéssel a város közigazgatásának vezetésével biz meg a törvényhatósági bizottság, — kellő szakértelemmel, lelkiismeretes pontosság és a hivatás fontosságától áthatott buzgósággal teljesítsék kötelességeiket.

Méltán elvárhatjuk, hogy a kik a nagyfontosságú állásokra vállalkoznak, birjanak a kötelességérzetnek azon tudatával, hogy legjobb tehetségük szerint igyekezzenek feladatuknak megfelelni; legyenek első sorban tisztviselők, a kik minden idejüket hivatalos ügyeiknek szentelik, míg minden más mellékfoglalkozástól, — a mely esetleg hivatali kötelezettségük teljesítésében őket gátolja, tartózkodjanak.

És ha most már vizsgáljuk jelenlegi tisztikarunkat, az öröm bizonyos érzetével mondhatjuk el, hogy az egész tisztikar, nagyban és egészben feladatának magaslatán áll.

Közigazgatásunk az egész vidéken páratlanul áll, mert tisztviselőink úgy szakavatott működésük, mint lelkiismeretes buzgóságuk által a közönség elismerését érdemelték ki.

Ugyanezért azt hisszük, hogy a bizottsági közgyűlésnek ez alkalommal nehéz szerepe nem lesz; mert mindazokat, kik hosszú, lelkiismeretes működésükkel az elismerést nagyban kiérdemelték, bizalmával újra megajándékozza.

Azok a felforgató eszmék, melyeket némelyek személyes ellenszenv, vagy politikai pártállás, sőt felekezeti szempontokból hangoztatnak, oly kicsinyes érvek, a melyekkel szemben a felvilágosított szabadelvűségnek mindent el kell követni igazainak érvényesítésére.

Teljes mértékben hozzájárulunk tehát a szabadelvűpárt azon elhatározásához, hogy a tisztikar élére *Fekete István h. polgármester*, a tisztikarnak e kiváló, nagy szorgalmú s a város szolgálatában hosszú időn át lelkiismeretes pontosság és odaadó munkásság által sok érdemeket szerzett tagja választassék meg.

Az így megüresedő helyettes polgármesteri állásra a közbizalom *Vámos Béla* jelenlegi főkapitányt, e nagy talentumú és széles látókörű, példányszerű tisztviselőt jelölte ki.

Ifj. Bagi László a város aranyos tollú főjegyzője, a közigazgatási ügymenet és a város összes ügyeinek legalaposabb ismerője, minden ellenjelölt nélkül áll. A városi tanács többi tagjai, u. m.: *Zombory László főügyész, Dékány László, Mézáros József és Szegedy György tanácsnokok*, a közgyűlés többségének osztatlan bizalmát bírják, mert úgy személyes képességeik, mint szorgalmas, buzgó hivatalos működésükkel arra érdemeket szereztek.

Ép így vagyunk a többi tiszt állásokkal is, azok, a kik kötelességeiknek minden alkalommal pontosan megfeleltek, méltányos, hogy elismerésképpen állásaikban továbbra is megtartassanak, illetőleg a közgyűlés további bizalmában részesíttessenek.

Az esetleg megüresedő, vagy az ujonnan rendszeresített állásokra pedig válaszsza meg a törvényhatósági bizottság a jelentkezők közül az arra leghivatottabb egyéneket, a kik úgy kvalifikációjuk, mint ismert személyes tulajdonságaik által a betöltendő állásnak leginkább díszére válnak.

Bizunk a bizottsági közgyűlés böles mérsékletében és tapintatos eljárásában, hogy higgadt megfontolással, menten minden mellékérdéktől elhatározásában s ebből kifolyólag a tisztikar megalakításában a város érdeke és a közügy szerete vezérlendik.

Bizunk a bizottsági tagok elfogulatlan ítéletében, hogy a város legfőbb érdekeit

a lányokhoz kurizálni mégy s megtudják (ah, rettenetes), hogy te már három hónapos korodban is rossz fiú voltál? Mi?...

— Ugy van, mondja a dadanén, naicságának akurát igaza van!

Én bennem pedig felforr a vér, kis homlokomon az erek kidaadtak. Szerettem volna felugrani, hogy a „becsületsértőt“ megbűntessem és a nagy titkot: — a csókolózást, felfedezzem. De nem, gondoltam, a bosszú egy három hónapos okos fiúcskához nem illik s esendesen hallgattam.

Ez volt az első pillanat, melytől kezdve a nőket — gyűlölni kezdettem. Ekkor vert kis szívemben mély gyökeret ama nemes elhatározás, hogy ha majd felnövök s nagyobb fiúcska leszek: a nőket mindig kerülni és gyűlölni fogom!...

Alig voltam öt éves, már elfeledtem ezen nagy esküt, mert a szomszéd kapitányék 6 éves leányukba: az Ilusba — halálosan belészerettem. Éppen nagyban kurizálok neki, leborultam lábai elé s könyörgöttem — szerelméért. (Én is úgy tettem, mint az a vörös hadnagy bácsi tette a mi Gizikénknek.) Ott terem ám a kegyetlen mama.

— Mit csinálsz te itt? Szólt rám riadva.

— É... é... én, dadogtam, az Ilus czipőjét fü... fü... füzöm.

— Nem igaz, mondja a szemtelen Ilus, a Pista, mama, hihíhí, a Pista, hihíhí...

— Mit nevétsz, szólt hozzá, valld meg szépen mi történt?

— A Pista, mama, bühühüm, nekem, nekem — szerelmet vallott.

— Micsoda?... hahaha. Te ficzkó, igaz ez?

— De biz' igaz ám! feleltem bátran.

— Hát úgy vagyunk? Mondá a mama. Rögtön takarodj haza; no várj, te kópé, majd megmondalak az — ovónéninek; no te taeskö, ugyan jól kezded!

— Bánom is én, feleltem. Azzal ott hagytam őket, miközben sötét pillantásokat vettem — a hűtlen Ilus felé!

Alig hogy onnan kiléptem, régi esküm eszembe jutott, de hiába, már későn volt!... Igen, késő volt!...

Mit soroljak fel még, minek eseteljem az én sok csalódásomat, minek irjam le, hogy eskümről — oly sokszor — megfedkezve, mint valltam boldog-boldogtalannak hű szerelmet s mint akasztott boldog-boldogtalan a nyakamba — kosarat!

Ah, de hagyjuk!

Elég lesz a sokból még egy esetet telem-litenem, mely azután eszembe juttatta mindig — régi szent eskümet!

Diákkoromban történt meg velem. Tél volt. Éppen az öt órát ütötte el a nagy torony órája, midőn én a sötétben hazafelé tartottam. Egyszerre ijedten hátráltam, előttem a földön egy sötét alak motoszkált. Szívem hangosan dobogni kezdett, lélekzetem elállt s én oly rémült voltam, hogy néhány keresztet sem vethettem hirtelen magamra.

Egyszerre egy kedves, kérő női hang ütötte meg fületem.

— Ah, uram, kérem, segítsen meg.

Hirtelen magamhoz tértem. Elöttem egy középtermetű női alak körvonalai tüntek fel. Nem tudtam hirtelen, hogy mit tegyek. Feleljek-e, avagy tovább menjek?

Ekkor azonban, egy pompás eszme villámolt át agyamban.

Kalandot fogok kezdeni: úgy sem valami sűrűn részesültem benne. De az ismeretlen hölgy „kiléte“ mégis kétségbeejtett.

Mint hangjáról itéltem, nem lehetett több 20 évesnél s különben erre utalt termete is. Vérem hevesen lüktetni kezdett, agyam majdnem szédült erre az elhatározásra... Mély gondolkodásomból a szép ismeretlen (mert reméltem, hogy szép is) esengő hangja vert fel.

— Oh, uram, könyörgött, segítsen!

— Oh kérem! Mi történt? szólék.

— Jaj, elvesztettem a drága melltűmet!

— Jézus Mária, kiáltottam, hát ugyan hol?

— Éppen itt!

— Itt? S én megkeressem?

— Igen!

— De azért, kedves nagysád, jutalom is jár!

— Megkapja!

— Oh, boldoggá tesz e szóval, mondám; oh, ezer örömmel megkeresem a melltűt. De mi lesz a díj, kedves nagysád, ha szabad még is kérdenem?

— Ugyan mi?

— Egy — csók!

— Ah!... A szemtelen! felelé.

— De kérem ez — nem sok!

S a szép ismeretlen ekkor gondolkozni kezdett. Úgy látszott, küzd önmagával, hogy a melltűt, mely bizonyára elég értékes lehet, nem engedi — ilyen csekélység miatt — elveszteni. Végre megszólaltam én:

— Keressem-e kérem, vagy pedig távozzam?

s ezzel kapcsolatban városunk fejlődésnek indult társadalmi életét, — szellemi és erkölcsi fellendülést semmiféle pártpolitikai, felekezeti, vagy személyes érdek által veszélyeztetni nem fogják.

Indítvány a gazdasági egyesülethez.

Tekintettel arra, hogy a szőlő permeterzésének szükségét immár a kisebb szőlősgazdák is belátják és mindtöbben permeterznek is, de még mindig sokan vannak olyanok, a kik ezen munka elhanyagolásával a többi birtokosnak is ártalmára vannak, bátor vagyok indítványozni a következőket:

1. Mondja ki az egyesület, hogy a szőlők permeterzését kötelező szabályrendeletre sürgős szükség van.

2. Készítsen az egyesület egy ilyen szabályrendeleti tervezetet és ezt elfogadás végett terjeszse be a város törvényhatóságához.

3. Miután a perenospora ellen használni szokott permeterző eszközök egyfelől olcsóbbá lettek, másfelől pedig mindenféle haszontalan utánzatok is mindig sürűbben kerülnek forgalomba és a laikus közönség ezek megvételeivel csak a pénzt dobja ki, szólítsa fel az egyesület a szaklapokban a permeterző gépgyártókat arra, hogy gyártmányaikból például május hóban bocsássanak egy-egy darabot az egyesület rendelkezésére kísérletezés céljából és az így beküldött gépek munkáját minél több érdeklődő jelenlétében szakemberekkel próbáltassa ki, hogy így a közönség tájékozassa magát azok értéke és használhatósága felől.

4. Miután a múlt évben is előfordult az az eset, hogy rézgálicz a legmagasabb áron sem volt kapható, keressen az egyesület direkt összeköttetést a gyárakkal és tegye lehetővé, hogy mindazok, a kik nála május 1-sőig rézgáliczszükségletük fedezhetése érdekében megrendelést tesznek, tömegesen vásárolván, olcsón és biztosan hozzájuthassanak az előre körülbelől megállapítható szükséges mennyiségű rézgáliczhoz.

Én azt hiszem, hogy az egyesület ezen indítványok elfogadása és érvényre juttatásával a gazdaközönség hálás köszönetét biztosítja magának. *A másik öreg kapás.*

Egy világcsaló.

Éppen mai számunk egy újdonságában emlékeztünk meg, hogy holmi fővárosi „bankár” ok, a hiszékeny közönséget értéktelen sorsjegyek és szelvényekkel csalják meg.

Ennél azonban sokkal érdekesebb s egész

— Maradjon! felelé, keresse tehát a mellűt.

Gyufát vettem elő s nem nagy fáradság és keresés után meglettem az értékes mellűt.

— Itt van a mellű, kiáltottam örömmemben. Kis puha kéz érintette kezemet. Csak ez kellett még; lélekzetem hirtelen elállt, a vér fejembe szökött s én egy önfelelde pillanatban hevesen megöleltem a szép ismeretlent s szenvedélyemben — kétszer is megcsókoltam.

A szép hölgy erősen tiltakozott s megfeszített erővel igyekezett kibontakozni karomból és ekkor... ekkor (óh, te kegyetlen pillanat!) — kigyúlt felettünk a villamos lámpa és én... én, a szerencsétlen éppen abban a pillanatban csókoltam meg még egyszer... saját professzoromnak, kinél laktam... — a tulajdon édes anyját!...

Hogy mi történt ezután velem, nem mondom el, de hogy abból a városból egy hét múlva el kellett távozzom, azt szükségesnek tartom felemlíteni.

S én pedig eme ominózus eset után, a legközelebbi vasárnapi istentisztelet alkalmával erősen megfogadtam s szent esküt is tettem rá, hogy míg élek: kerülni és gyűlölni fogom a nőket!

S úgy is tettem, mert ezután pontosabban megtartottam eskümet.

Kerültem és rettenetesen gyűlöltem a nőket olyannyira, hogy ha valakivel beszéltem is valaha, mindig ez volt a válaszom:

— Barátom... gyűlöld a nőket! S ha kérdező ennek okát, a teljes felelettel sohasem késtem.

A propos! Nem régiben tárczát is irtam e címmel:

regénybe illő furfanggal akarta valami Ivan Basanta nevű barcellonai (Spanyolország) egyén egy jómódú polgártársunkat lépre vinni, hogy állítólag itt Kecskeméten elásott kincseinek visszaszerzésében őt segítse.

Az érdekes levelet egész terjedelmében, hű fordításban a következőkben adjuk:

Barcellona, XII/22. 1892.

Tekintetességed!

Azon kitűnő tudósítások, melyeket önről a hazájában való tartózkodásom ideje alatt egy földmivestől nyertem, kivel az ön lakóhelyének közelében találkoztam, arra indítottak engem, hogy önre egy nagyfontosságú ügyet bizzak. Csak szokatlan helyzetemtől kényszerítve teszem ezt, a mennyiben mindent mindenért merészelek. Soha sem gondoltam arra, hogy ezt valaha valakire bizzam, de a bánat és a börtön szenvedései és mindenekelőtt drága 17 éves lényom iránti szeretetem, kit Toledo városának egy intézetében helyeztem el és ki utolsó sarja családomnak, — mert én özvegy ember vagyok — ezek azon okok, melyek arra indítottak, hogy önhez forduljak és önt becsületességében bizva megkérdezem, vajjon ön tisztelt uram, hajlandó volna-e nekem segítséget nyújtani arra, hogy ismét arany és francia bankókból álló 650.000 frank összeghez jussak, melyet én körülbelül négy hónap előtt az ön lakó helyének közelében egy kis dobozban elásni kénytelen voltam? A dolog megértésére nézve a következőket közlöm: Én ezred-pénztáros voltam az itt állomásozó hadtest (csapatok) egyik lovasezredében, midőn egy napon a köztársasági párt központi bizottságának elnökétől felszólítottam, hogy szökjem meg és e mellett az ezred-pénztár tartalmát, mely 400.000 frankra rugott, magammal vigyem. Az említett bizottság az összeget 700.000 frankra emelte fel és nekem azt a megbízást adta, hogy menjek külföldre és vásároljak a pénzen fegyvert és lőszert egy katonai mozgalom előidézésére, hogy azután egy és ugyanazon napon egyszerre kiáltassék ki egész Spanyolországban a köztársaság. Én Marseille-be utaztam, hogy ott megbízatásom keresztülvitelére az utolsó parancsokat bevérdjam, de nemsokára értesültem, hogy a szövetséget egy gyalgatos árukereső által felfedeztetett, hogy többen a mieink közül elfogattak, a többiek pedig elmenekültek és nekem ugyanazt tanácsolták, mert a spanyol kormány kiadatásomat követelte és annak kiküldöttéi már el is utaztak, hogy engem elfogjanak. Magamat így üldözve látván, az ön hazájába utaztam, de ott ismét azon borzasztó tudósítást nyertem, hogy szegény leányom az intézetben súlyos

betegesen fekszik. Mit tegyek most? Nem akartam elhagyni szegény gyermekemet, de ily nagy összeggel nem utazhatom hozzá. Egy bankházra bízni nem tartottam tanácsosnak, mert a spanyol kormány csakhamar megtudta volna, hol helyeztem el a pénzt. Zavaromban és félelemben tehát a következőt tettem. Betettem a pénzt egy vasdobozba, elmentem az ön lakóhelyének környékére, hol én akkor laktam, kikeresem ott egy biztos félreeső helyet és a dobozt, hogy minden eshetőségre biztos legyenek, 650.000 frank tartalommal elástam. Azután a helynek pontos rajzát elkészítettem, a mennyiben egy mérőszalag segítségével megmértem a távolságokat, és egy zseb iránytű segítségével az égi tájakat meghatároztam, azonfelül minden különös jelnek és körülménynek pontos magyarázatát készítettem és mindkettőt, a helyrajzot és magyarázatot utitáskám egy rejtett rekeszébe tettem. Azután elutaztam, hogy lányomat meglátogassam és őt, ha lehetséges, magammal vigyem az ön országába, hol jobb napokra akartam várni. De minden óvintézkedések dacára, melyeket alkalmaztam, Toledo felismertek, elfogtak és Barcellonába vittek, hol a hadi törvényszék 15 évi várfogságra ítélte, melyet Kuba szigetének egy városában kell majd eltöltenem.

De oda való elutazásom előtt az összeget ismét fel akarom venni, hogy forrón szeretett lányomnak biztos jövőt biztosítsak. Én tehát megígérem önnek, hogy ha engem abban segít, az összeg harmadrészét szívesen átengedem önnek, még pedig a következő feltételek mellett:

1. Hogy ön a bizalomnak, melyet önbe helyezek, megfelel és a titkot szíve mélyében megőrzi.

2. Ön, vagy legfeljebb egy oly személy, ki különös bizalmát élvezzi és hallgatag, eljön Spanyolországba, hogy lányomat és ama bizonyos utitáskát átvegye és magával hazájába vigye, mert azt akarom, hogy az összeg felvételénél jelen legyen. Ön tehát láthatja, hogy egészen biztosnak vélem ügyemet, mert különben nem engedném, hogy lányom oly hosszú és fáradságos utra keljen.

Erre az esetre lányom utiköltségeit tartózkodása helyéig, valamint azon kiadásokat is, melyek szükségesek, hogy utitáskám ott, hol el van helyezve, kiváltsa, önnek kell előlegezni. Ezen kiadásokat meg kell tennie, mert nekem mostani szomorú helyzetemben nincs pénzem, barátaim elhagytak, azoknak pedig, kik velem összeesküdtek, egyrésze hozzám hasonlóan börtönben van, másrésze azonban, ki tudja hol, külföldön tartózkodik és egész családomból senki sem maradt, mint egyedül leányom. Ismétlem tehát, kiadásokat fedeznie kell, hogy lányom utazását és az utitáska kiváltását lehetővé tegye, melyet okvetlenül bírniuk kell, mivel egy titkos rekeszt rejt, melyben én minden írományt megőriztem, melyek szükségesek azon bizonyos hely fel-találásához, mert ezek nélkül az összeg felvétele lehetetlen volna. Ön útmutatás nélkül, hiábavaló ásatásokat eszközölhetne csak, a mi az emberek figyelmét keltené fel és leányom jövője ezáltal el volna veszve. A helyrajzzal, mérőszalaggal és magyarázatokkal kezében, melyek a fentnevezett utitáskában vannak, legkisebb fáradságába sem kerül, hogy az említett összeg birtokába jusson. Ha a felvételt, és pedig leányom jelenlétében, végrehajtottá, fáradsága és szolgálataiért bőven kárpótolva lesz. Azonfelül megteszi nekem azt a szíves-séget, hogy leányomat a spanyol határig ismét elkíséri, hol őt egy nekem lekötözött személy fogadja. Reményem, hogy leányommal mindig úgy fog bánni, mintha tulajdon gyermeke volna.

Ha Ön ezen ajánlataimat elfogadja, úgy kérem, hogy posta fordultával a mellékelt kártyán levő cím alatt nekem feleljen. Ezen ember, jólehet neki sincs pénze, hű hozzám és teljes bizalmamat bírja. Ő átveszi (elfogadja) leveleit és azokat minden nehézség nélkül börtönömbe hozza. Miután nem írhat egyenesen börtönömbe, a legnagyobb óvatosság szükséges és azért kérem, hogy leveleit kettős borítékban juttassa hozzám a külsőre, a posta számára, csak a kártyán adott címet írja, a belsőre pedig, legyen szíves e szavakat írni:

Atadandó Ivan Basanta-nak, 53. számú cella.

— „Gyűlöld a nőket!”, felsoroltam benne az okokat is. Kezdem Ádámnál, Évánál.

— Istenem, gondolkoztam sokszor magamban, ha Éva bele nem haraptatja azt a szegény, naiv Ádámot, abba a pogácsaalmbába, hát akkor... akkor... talán bűn sem lenne ezen a hitvány földön!

— Mondják ugyan a filozófusok s nekik el kell hinni, hogy Ádám háta mögött egy angyal állott ki őt az almaevéstől óvta, intette. De erre az álnok Éva egész flegmatikusán így felelt:

— Parbleu!... Nix dájcs! Nem férges Ádám az alma; ne halgass rá Ádám! S a szegény, gyámoltalan Ádám — beleharapott az almába. Ettől a perectől kezdve bűnbűre halmozódott, melyekben mint okozó — individuum — a nő, igen, ... a nő szerepelt!...

— Ej, de mit is fecsegek, minek is untassam önöket, mélyen tisztelt hölgyeim!

Ugy látom, legjobb lesz, ha — megtérek s megszegem az eskümet, mit valaha megfogadtam.

Megszegem, még pedig azért, mivel önök, kedves hölgyeim, kegyesek valának engem, az üres fecsegőt, de a megrögzött nőgyűlölőt megszelidíteni s egy teljes félóráig figyelemmel kísérni!...

Igen! Esküszöm... megtérek s ama kegyért hálás is akarok lenni, mert ime, önök előtt szentül ígérem, hogy legközelebb, ha e helyen találkozunk, monologom címe csak ez lesz:

— „Szeresd a nőket!”

Még egy kivágott újságdarabot küldök, mely a rám kimondott ítéletet publikálja.

Mig becses feleletét a legnagyobb türelmetlenséggel várom, ajánlom magamat Önnek a legkiválóbb tiszteletem kifejezésével

Ivan Basanta.

A gazdálkodó ifjak táncmulatsága.

Kellemes köteleességet teljesíték, midőn a gazdálkodó ifjak december hó 26-án tartott táncmulatságáról a következőkben referálok:

Első megjegyzésem az, hogy a mulatság minden ízében sikerült.

Nem igen kell mondanom, hogy az estnek páratlan fényét és sikerét nagyban elősegítette ama körülmény is, hogy az ügyes rendezőség városunk csinos és tágas tánchelyiségét, a kereskedelmi kaszinó nagytérmet választotta ki.

Talán ez is oka, a publikum teljesen megtöltötte a kaszinó minden termét.

A mulatság fényes volt, sőt talán e tekintetben túloztak némelyek.

Válogatott volt maga a társaság is, mert városunk legelső gazdálányait és gazdái-
fi-
jait láttuk ott, a mulatók sorában, mely eléggé bizonyítja a tánczestély sikerét.

Emelte még az estély fényét az is, hogy városunk alsókerületének képviselője, dr. Nagy Mihály, Vámos Béla főkapitány, dr. Kovács Mihály stb. szintén megjelentek.

Ilyen fesztelen körben, ilyen kedélyes és lehető legvidámabb hangulatban folyt le, a szépen sikerült estély, mely ha ugyan a „Rongyos-Egyesületnek”, — melynek javára rendeztetett, — nem is hoz valami nagy összeget, még is becses és emlékezetes marad mindazoknak, kik ott — mondhatni kivétel nélkül, — reggelig együtt vigadtak és maradtak.

A jelen volt díszes hölgykoszorú virágait a következőkben sikerült összeszednem: Füredi Juliska, Vajda Lidike, Nóta Mariska, Virág Mariska, Virág Teruska, Csabai Agó, Szeless Mariska, Buzsik Sárka, Sváb Kovács Eszti, Szőke Mariska, Fekete Etel, Bódog Hermin, Szabó Teréz, Király Eszti, Móczár Mariska, Bódog Eszti, Laczi Juliska, Király Aranka, Gáspár Etel, Oláh Mariska, Tóth Eszti, Szabó Etel, Lázár Mariska, Somodi nővérek, Losonczy Mariska, Papp Ilonka, Varga Mariska, Daróczy Terus és Eszti, Gál Mariska, Barta Gergelyné, Dékány Pálné, Buzsik Pálné, Sándor Györgyné stb.

A négyesek felállítása és rendezése bizony elég nagy bajjal járt, mivel erre nagyon sokan jelentkeztek, s így is a különben elég nagy teremben nem lehetett többet 90 párnál felállítani, holott több mint 120 pár jelentkezett arra.

Igy folyt a táncz, jókedv és derült hangulat között egész a reggeli órákig.

Ráthy Gyula.

Felhívas előfizetésre.

Azon kéréssel fordulunk lapunk igen tisztelt olvasóihoz, hogy előfizetéseiket, az 1897 ik évre is megújítani sziveskedjenek.

A „Kecskeméti Lapok” mint a múltban, ugy a jövőben is, az igaz szabadelvűségnek, városunk szellemi és anyagi haladásának, társadalmi életünk nemes irányú fölvirágzásának lesz tényezője.

Minden önző cél nélkül, menten a személyeskedéstől, lapunk a közérdek tolmácsa lesz, mely közleményeit a legavatottabb kezekből veszi s becses tudományos középízekkel s irodalmi színvonalon álló tárcaközlemények által, a t. olvasóközönség igényeinek minél teljesebb kielégítésére törekszik.

A „Kecskeméti Lapok” előfizetési ára:

Egész évre 5 frt — kr.
Fél évre 2 „ 50 „
Negyed évre 1 „ 50 „

Boldog új évet kívánunk lapunk igen tisztelt olvasóinak, kedves munkatársainknak és barátainknak!

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kinevezés.** A pénzügyminiszter a kecskeméti m. kir. adóhivatalhoz, Fülöp Istvánt ellenőrnek nevezte ki.

— **A kecskeméti jótékony nőegylet** december hó elején tartott választmányi ülésén az egylet eddigi titkára, Bodor Ferencz úr tekintettel gvönge egészségi állapotára ez állásáról lemondott. A választmány sajnálattal vette tudomásul buzgó titkárának lemondását, de tekintettel a felhozott indokok alapos voltára, elfogadta azt. Helyére egyhangulag tiszt. Farkas Kálmán református segéd-lelkész urat választotta meg titkárának, ki a közbizalom e szép megnyilatkozását nem is utasította vissza s az egylet ügyeinek vezetését e hó közepén át is vette. E helyen megemlítjük, hogy a nőegylet a jövő év február 6-án fényes bál rendez. A rendező bizottság már meg is alakult s mindent elkövet, hogy a bál úgy anyagiag, mint erkölcsileg jól sikerüljön. Szép meglepetés vár a hölgyekre az izléses táncrendeklen, melyek a budapesti Morzsányi czégnél készülnek. A meghívók január folyamán küldetnek szét.

— **A kecskeméti kör** által mult heti számunkban elkésve beküldött nyilatkozat közlését most már idő utánának tartjuk, miután az már egy helyi lapban közölve lett, azon kívül pedig a Kaszinónak is megküldetett. A Kaszinó választmányja, mint halljuk, a szennvedélyes hangon tartott nyilatkozatot, mely a történeteknek nem reparálását hanem szimérgesítését czélozza, minden tárgyalás nélkül egyszerűen visszaküldötte; s szerény véleményünk szerint helyesen, mert ha tárgyalás alá vétetik, a választmány szó nélkül nem hagyhatja; a kaszinó pedig sokkal komolyabb testület, mint hogy egy saját jogkörében hozott határozat fölött bárkivel is polemiaiba bocsátkozzék.

— **Gazdakör.** A páva-utczán levő Várhágó-féle ujonnan épített helyiségben (artézi-kuttal szemben) január hó 3-án délután 3 órakor tartja első közgyűlését, melyre ugy az alírott t. gazdak valamint az érdeklődő közönség ezennel meghívotnak. Tárgy: 1. Az alap szabályok felolvasása, esetleg módosítása. 2. A tagok neveinek felolvasása. 3. A tisztikar megválasztása. 4. Grasselli Miklós m. kir. fölművésziskolai igazgató felolvasása a „Sertés vézsről”.

— **Anday Blanka** kisasszonynak, szintársulatunk e kedves tagjának játalomjátéka az elmúlt kedden volt, mely alkalommal a „Kisasszony feleségem” czimű operette került színe dícséretes előadásban. Hogy Anday a közönség kedvence, ez alkalommal is bebizonyult, mert a közönség nemcsak megtöltötte a színházat s a kisasszony által nagy hatással előadott énekszámokat viharos tapsal fogadta, hanem tisztelői még 2 szép csokorral is meglepték.

— **Az Első kecskeméti szőlő- és gyümölcstermelő szövetkezet** aláírási iveri megjelentek s kitéve vannak a takarékpénztárak, gyógyszerárak, cukrászdák, könyv- és más nagyobb kereskedésekben. A kinek alkalmá volt már a felhívást olvasni, melyben az alapítók a szövetkezet programját vázolják, meggyőződhetnek arról, hogy nevezett vállalkozás a legszolidabb alapon áll. Egy 200 holdnyi szőlő- és gyümölcstermelő létesítését veszi célba azért, hogy míg egyrészt a helybeli szőlőültetők vessző és gyümölcsfaszükségeit kielégítse, másrészt úgy a maga, mint a szövetkezet tagjainak terményeit a külföldi piacokon kellő árban értékesítse. Régen szükségét érzik termelőink annak, hogy a mi talajunknak megfelelő oltványokhoz kellő mennyiségben juthassanak s a szőlőfajok ültetésében is nélkülözniök kellett a tökéletes szakértő tanácsait. A szövetkezet igazgatósága e hiányon is segeteni törekszik, a mennyiben a szövetkezeti tagoknak az intéző igazgató teljes felvilágosítással szolgál. A felolvasások, illetve előadások sorozatát Biró Géza úr, mint tudjuk, már a napokban megkezdte, s a szőlő- és gyümölcstermelő közönség szakismereteinek gyarapítása szempontjából időnkint megismételni fogja. Ezen, városunk szőlő- és gyümölcsészeti ügyét nagy mértékben fejlesztő vállalatot őszintén ajánljuk olvasóink figyelmébe.

— **Halálozás.** A nagy idők tanui közül a lefolyt héten két öreg harcos dőlt ki az

élők sorából. Egyik Seultéti István 1848/9. honvédhadnagy, a ki számos ütközetben kitüntetve magát, vitézségi érmet nyert, a másik Polotini Sándor, a kinek halálozásáról a család a következő gyászjelentést adta ki: Özv. Polotini Sándorné, született Kecskeméthy Teréz mint feleség és ifj. Polotini Sándor mint fiú, mélyen megszorodott szívvel jelentik úgy a maguk, valamint a nagyszámú rokonság nevében is a felejthetetlen jó férjnek, az édes apának, a szeretett sógornak és nagybácsinak, Id. Polotini Sándor volt 48—49-iki vitéz honvédhuzárnak, folyó hó 26-án délután 3/4 órakor 66 éves korában hosszas, szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után történt csendes kimúlását. A boldogultnak hült tetemét folyó hó 28-án, hétfőn délután 3 órakor teszik örök nyugalomra a róm. kath. egyház szertartása szerint az I-ső tized, Festő-utca, 248. szám alatti házból a szentháromság temetőbe; az engesztelő szent mise-áldozat megtartása pedig 29 kén, kedden, reggeli fél 8 óra, kor lesz a boldogult lelki üdvéért. Kecskemét 1896. december 27. Áldás és béke lengjen porai felett!

— **Ünnepnapi istentisztelet.** Karácsony első és második napján a kegyesrendiek templomában tartott istentisztelet fényét nagyban emelte az ez alkalmakkor előadott zenés mise. Kemser Cdur miséjének előadásában a karok összhangja, az énekes zenének teljes egybeolvadása volt meglepő. A karok hölgy és férfi tagjai a legszebb eredményvel, dícselkedhetnek e nehéz mise minden részének szabatos előadása után. Szent-Gály Gyula Tantum ergo-ja tetszetős darab s élénklése szintén kifogástalan volt. A magán énekrészek pedig a művészet teljes magaslatán mozogtak. Dékány Mariska úrhölgy, Weisz Domine, ne in furore tuo” gradulját énekelte zenekar kíséretében. A biztos tudástól eredő bátorság érczes csengést és mindent betöltő erőt adott hangjának, melyet egész szépségben élvezhetett a közönség. Auday Blanka úrhölgy, színházunk legelőbbkelő művésznője pedig Cherubini „Ave Maria”-ját adta elő Szent-Gály Gyula úr hangszerelése szerint betanított zenekísérettel. A magában is remek alkotás előadásával, minden ízében gyönyörű színezésével s főleg fuvolakísérettel mellett a végén elhaló pianissimójával a kedvelt művésznő legvalódiabb sikereinek egyikét aratta. Ez ismertetés kapcsán a zenés mise előadásában közreműködő hölgyek és urak fogadják a házfőnökség legmelegebb köszönetét.

— **Hajtóvadászat.** Mint bennünket értesítenek, a vadásztársulat folyó január hó 16. és 17-én Szikrában hajtóvadászatot rendez, mely az előjelekből ítélve, sikerültnek ígérkezik.

— **Csalás.** Értesünkre jutott, hogy néhány budapesti állítólagos bankár az 1883-ik XXXI. törvényczikk 11. §. ellenére Kecskeméten utazó ügynökök által értéktelen prospektusokat árultat eredeti sorsjegyek helyett s ezzel a tudatlanabb polgártársainkat egyszerűen becsapják. Köteleességünk ezen visszaélés ellen a nagy közönséget, ha lehet megvédeni. Ugyanazért óva figyelmeztetjük tisztelt olvasóinkat, hogy minden utazó s értékp. pirokat kínáló ügynöktől óvakodják.

— **Tánczestély.** A Budapesten fennálló „Kecskeméti Kör” Kecskeméten a kereskedő casinó termében 1897. jan. 5-én, vagyis kedden saját pénztára javára tánczestélyt rendez. A rendezőség élén dr. Kiss Albert, a kecskeméti kör elnöke, Kada Endre pénztáros, ifj. Dömötör Sándor főrendező, Páthy István háznagy, Pataky Zoltán ellenőr és a 23 tagból álló rendező bizottság áll. A tánczestély iránt oly érdeklődést tanúsít a közönség, hogy az estély sikerültnek ígérkezik.

— **Színházi heti műsor.** Vasárnap, páratlan bérletben: Dalos Pista. Hétfő, páros bérletben: Nagymama. Kedd Nagypapó. Mátray jutalomjátéka, bérletszünetben. Szerda, páratlan bérletben: A fenelányok. Csütörtök, páros bérletben: Hoffmann meséi, Péntek, népelőadás, II. Rákoczy Ferencz fogsága. Szombat, páratlan bérletben: Cornevillei harangok. Vasárnap, páros bérletben: A pünkösdi királyné.

— **Kecskeméti Ipartestület** 1897. évi január hó 10-én, azaz vasárnap a kebelében felállítandó olvasó-kör javára Beke Imre vendéglő helyiségében ének, felolvasás- és szavalattal egybekötött zártkörű tánczestélyt rendez. Az estély sorrendje: 1. A kecskeméti

Polgári Dalkör énekel. 2. Patakv Imre ipariskolai igazgató úr felolvas. 3. Csász József ipartestületi jegyző szótól énekel. 4. Geday Imre úr szaval. 5. A kecskeméti Polgári Dalkör énekel. Belépti-díj: Személyenkint 60 krajczár. Kezdeté este 7 órakor.

— **A kereskedő ifjak estélye.** Talán a Sylveszter-apánk tiszteletére rendezett estélyek egyike sem volt oly kellemes, oly kedves, élénk és emlékezetes, mint a kereskedő ifjaké. Kellemes pedig azért, mert a valódi estélyt megelőzőleg meglehetősen szépen sikerült felolvasás, szavaltat is volt, melyről alább adjuk referadánkat. Első pontul szolgál Hacker Antal úr, az egyesület érdemes és nagytevékenységű elnöke, a Vigéczelek vagy az első vevő című humoreszkét olvasta fel, mely roppant nagy hatást és frenetikus tapsvihart idézett elő. Az érdekes felolvasás, melyet íróember is bátran vallhat szülöttének, tele van szellemmel, ügyes ötletekkel és humor is bő árban gyöngyözik ki belőle. Cselekménye localis és personalis vonatkozású s oly találó, hogy lehetetlenség volna az álnevek alá rejtett egyének személyét ki nem találni, mire természetesen az illetők hü és alapos megfigyelésen alapuló karaktere nyújt okot. Utána Ruzs Gyula szavaltta el nagy hatással Jókai „Munkácsy rab”-ját, kinek szép organuma és ügyes gestikulációja, valamint a szavaltat nüancirozása reményt nyújthat arra, hogy benne, kis iskolával, ügyes és kedvenc szavaltót fog nyerni az egyesület. Augyál Jenő adta elő, a „Szeretem a hölgyeket” című monológot. Végül Kordai (Kohu) Salamon, szintén egyleti tag, szavaltta el szép költeményét, mely csinos tartalmaért megérdemelte a felzúgó tapsvihart. Ezután vacsora következett, melyet élvezetessé tett a tósztok hosszú árja.

— **Az iparos ifjuság fillérestélye.** Elkoptatott, régi frázis egy mulatságról annyiban referálni, hogy az „ügy anyagi, mint erkölcsi tekintetben fényesen sikerült”. Hogy azonban ez alkalommal a régi szótalmot újból használni akarjuk, oka ennek az a benne rejlő tartalmi igazság, mely az iparosok sylveszteresti hangversenyét és táncmulatságát jellemzi. A kellő tapintattal összeállított műsor első számát Szegedi Etelka kisasszony élvezetes szavaltata képezte, ki bakfiszhoz illő naivsággal kedvesen tudta élénk varázsolni a „Bakfisz álmokat”, úgy hogy mire az álomból a szavaltat végén fölébredtünk, szinte éreztük, hogy egy édes álomból lettünk kizavarva. Természetes a közönség elismerésben nem volt fukar, úgy hogy Hajek János magyar dalait még Szegedi kisasszonynak szóló tapsok közt kezdte meg. De hogy bebizonyítva lássuk, miszerint magyar nótát igazi magyaros érzéssel csak magyar lány tud énekelni, meg kellett hallgatnunk Pataky Sárika kisasszony kedves énekét, ki a milyen mély érzéssel és hatással énekel bús szomorú magyar nótákat, ép oly tüzzel, pajkosan tud átcsapni a legropogósabb csárdásba. Úgyesen előadott komikus monológot élveztünk Sántha László előadásából, ki „Szeretem a nőket” című monológot adta elő oly természetes könnyedséggel, hogy szinte el is hittük ezt neki. Most Tóth István szavaltta Vörösmarthy „Petike”-jét szintén sikerrel, mire utolsónak Biró Zsigmond keltett még derűltséget „Handlé” imitatiojával, mire a sikerült hangverseny által föltüzelt tánczosok megkezdtek a csárdást s tartott a táncz késő hajnalig. A négyest körülbelül 100 pár tánczolta. Derék iparosaink ismét bebizonyították, hogy nemesak a munkában, de a szavaltó asztal előtt is bátran megállják helyüket, melyek után közkívánatra Sandberg S. úr lépett elő s gyönyörű magyaros énekével kellemes perczeket szerzett az egybegyűlteknél. Azt hisszük, nem kell még mondanunk, hogy a szép mulatság csak az újév hajnali óráiban ért véget.

— **Halálozás.** Fuchs Józsefné, született Fuchs Hermina úrnő, életének 41-ik és boldog házasságának 23-ik évében, december hó 24-én Budapesten elhunyt. Az elhunytban dr. Fodor Jenő kerületi orvos édes testvérét gyászolja.

— **Mátray Kálmánnak,** szintársulatunk e sokoldalú, tehetséges tagjának jutalomjátéka kedden lesz, mely alkalommal egy régi jó népszimű, „A nagyapó” kerül színre. A jutalmazandót a legmelegebben ajánljuk t. olvasóink figyelmébe.

— **Az időjárás szeszélyessé kezd válni.** Karácsonyunk a lehető legfeketébb volt, mert meghazudtolva a telet, az ünnepek alatt többször esett. Pár napra rá egy kissé hüvesebbé lett a levegő, fagyott is, de a korcsolyázók öröme korai volt, mert a saison még most sem kezdődhetett el.

— **Felülfizetések.** A gazdaifjak által folyó hó 26-án rendezett tánczestély alkalmával a következő felülfizetések folytak be: Somodi Sándor úr 50 krt, dr. Nagy Mihály, Vámos Béla, dr. Kovács Mihály, Koczó Sándor és Héjjas Sándor urak 1—1 forintot. Fogadják a nemes szívű adakozók ez úton is a rendezőség hálás köszönetét.

— **Köhögés, rekedtség és elnyálkásodásnál a torok és légzési szervek minden zavarainál,** melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe. Egger kitűnő hatású mellpasztilláit. Kaphatók 25 és 50 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyszerüzletben. Fő- és szétküldési raktár: Egger A. fia, „Nádor” gyógyszerára Budapesten, Váci-körút 17. szám. 275

— **Löschner udvari tanácsos a Mattoni-féle Giesshüblt** különösen ajánlja: ideges egyéneknek, gyermekeknek, lábbadozóknak, terhes nőknek mint oly szert, mely a hányást csillapítja és egyuttal az utóbbiaknál az ahasi szervek működését elősegíti. Ajánlja továbbá egyáltalában mindazon betegségekben, melyek lényege tüdő-savas savképződésen alapul és kiemeli, hogy éveken keresztül folytatott kísérletek alapján megállapították tekintet, miszerint az említett viszonyok közt nincs jelesebb gyógyszer, mint a Mattoni-féle Giesshübler. 3 1—1

CSARNOK.

Huszártörténet.

A szentiváni helyőrség minden tisztje, sőt minden közlegénye sejté, hogy Szentiványi Béla főhadnagynak viszonya van Wágner József ügyvéd feleségével, de bizonyosan senki sem merté állítani. Az igaz, hogy a deli főhadnagy nap-nap után csak a szép ügyvédné mellett mutatta magát s akár jouron, akár térzenénél vagy sétahangversenynél hozta őket össze a véletlen, úgy egymás mellé simultak, hogy az idegen a mézeshetek gyönyöreit élvező fiatal házaspárnak nézte volna őket. A városban régóta beszélt már a fáma holmi rendezvous-król is s Wágner ügyvéd úr nem egyszer kapott levelet, melyben Anonymus úr a világ legnagyobb agancsát viselő szarvasnak nevezte. Wágnert ez egy cseppet sem bántotta, mikor ezelőtt öt évvel felvette Hymen rózsalánczát, éppen negyven éves volt s a szép Rizát csak nagy hozomány miatt lánczolta magához. A szép Riza akkor tizenhét éves volt, telve idealizmussal és kétségbeeséssel törhetlen vonzalommal az aranyzsinóros egyenruhák viselői iránt. Az öreg Scheffer a Scheffer & Co. kézműárúnygyereskedő czég baltagja észrevette ugyan leányának ezt a regényes hajlamát, de nem sokat törődött vele. Tudta ugyan, hogy Riza idealista, ki képes volna mindent feláldozni egy csinos bajszú ideál kedvéért de azt is észrevette, hogy az alma nem esett nagyon messze a fájától s hogy Riza átörökölte anyja divat utáni rajongását. Nagyon is helyesen okoskodott, mikor arra gondolt, hogy nincs az a deklamáló, holdvilágfaló ifjú, kit Riza egy újdivatú ruha kedvéért föl ne tudna áldozni. A huszár pedig — hja kérem, a huszár, az más! A főhadnagy ur, ki akkor még csak fiatal hadnagyoecska volt, kevesebbet birt a földi javakból, mint a mennyi a kauzió letételéhez okvetlenül szükséges. Afféle chevalier sans peur et sans reproche volt Szentiványi, ki nem járt mellékutakon, mint egy szemes don Juan tette volna s ép ez lett a veszte. Egy szép májusi hajnalban éjjeli zenét adott Rizának s folyton huzatta a czélzatos nótát: „Hej, de bajos a szerelmet titkolni!...” Erre állítólag az öreg Scheffer kinézett az ablakon s odasugott valamit a czigánynak s nyomatékul egy nagy zöldhasú bankót is nyomott a kezébe.

A perfid Pharao-ivadék emlékezetessé tette ezt az éjjelizenét.

Ráhuza a nótát:

„Hijába fáj a szíved, úgy sem leszek a tied!”

Másnap az egész szentiváni crème nevetett az ábrándos főhadnagy rovására. Állítólag másnap a tisztiménage-ban emberevő hangulatban dalogtatá:

„Sárga a dinnye levele, kiszáradt a gyökere
A nyáron
Megállj kislány megbánod,
Hogyha nem én leszek a párod!
Ugy elfelejtelek, soha rád sem nézek,
Még csak meg sem ismerlek,
Jöhetsz aztán sirva, könyörögve, riva . . .
Rád sem hederitek!”

Szentiványi áthelyeztette magát ezredének egy elkülönített zászlóaljához s hat hó múlva megtörtént a Riza esküvője, melyen az ügyvéd első ízben volt frakkban, de egyzersmind akták nélkül látható. Scheffert e házasság létesítésében ambitioja vezette. Az öreg méltó pendantja volt az Augier és Sandean Poirier-jének, a meggazdagodott bourgeoisie-nak: s valóságos fixa-ideája lett a politikai szereplésvágy. Országgyűlési, vagy városi képviselő akart lenni s azt hitte, hogy ezt veje révén könnyen elérheti.

Az ügyvéd kissé rátartós volt szép feleségére, de csak az első napokban, de csak az első napokban. Egy év múlva már alig lehetett a szép asszonnyal együtt látni s felesége bájaival sokkal büszkébb volt arra, hogy eddig tizenöt gyilkost védelmezett a törvény előtt s még egyiket sem akasztották fel.

Rá nézve teljesen közönyös volt a felesége magaviselete s így történhetett aztán, hogy az ezredéhez újra visszatérő Szentiványi az ügyvéd házában nyitott ajtókra és rossz nyelvek szerint tárt karokra talált.

Herepei főhadnagy, ezredsegéd tiszt, régóta gyanakodott már, hogy Szentiványinak liaisonja van Wagnernél s a gyanu annál is jobban fájt neki, mert maga is szemet vetett a chickes menyecskére, aztán meg az is bántotta, hogy ő, az ezred kinevezett Adonisa, hiában eped s Szentiványi, ez az ujdonsült főhadnagy lépten-nyomon újabb hódításokkal dicsekedhetnék. Az ám, de még csak nem is dicsekszik. Valóságos Duguesclin ivadék, ki inkább darabokra vagdaltatná magát, mintsem egy szót mutasson azokból az eade-Cologneos levelekből, miket az utóbbi időkben naponta párosával kapott. Hát mit ér akkor a diadal, a győzelem egy asszonyi szív fölött, ha hallgatni kell róla, ha el nem beszélhetjük a tiszt menageban, hogy adonisi értékünket növelje! Szentiványi az efféle beszédekre rendszeren azt felelte, hogy őt nem generozza az ostoba tömeg idétlen véleménye, de Herepei föltette magában, hogy valami úton-módon nevetéssé teszi Szentiványit s erre nemsokára a véletlen adott alkalmat.

Szép augusztusi este volt. A huszárszárnya kapujában nyolcz kürtös fujta teli tüdővel a takarodót. A csendben hatalmasan vidáman csegett a „czapistránk” bus dalama. Van ebben valami szép és főséges. Ha néhanéha hallom, átredül lelkemen valami megnevezhetlen melancholia, az önkéntesi év emléke. Ilyenkor ismét kardot képzelek oldalamon s úgy érzem, mintha sietnem kellene haza, mert kilenczet ütött az óra.

A vén toronyban lassan vert kilenczet
— The evening bells! — a nyájas estharang,
A hányszor hallom ezt, álomba renet
S az édes multba visszahív e hang.
Ilyenkor a szívem és lelkem se’ szenved,
Kezemben boldogságról zeng a lant . . .
Oh, szólj csak multamról, te szerte hangzó,
Imára hívó, nyájas estharangszó! (never more.)

Szentiványi, ki laktanya-ügyeleti tiszt volt; a takarodó után kedvetlenül és izgatottan járta végig a legénységi szobákat s az istállókat. A tiszt kabinból pohárcsörgés hallatszott s ez aggasztotta a főhadnagyot. Félt, hogy a vidám társaság reggelig ott marad s akkor neki vagy velük kell tartania, vagy magára kell maradnia az unalmas tisztügyeleti szobában s ebben az esetben egy pompás tervéről is le kell mondania, mert könnyen megtörténhetik, hogy valamelyik elázott bajtárs benéz hozzája, akkor pedig természetesen, hogy nem lehet civil, pláne civa látogatót fogadnia. Egyszerre nagyot lélekzött. Wladowitsch őrnagy kifelé bandukolt a kabinból; roppant nagy megeröltetésbe került, hogy lábai közé akadozó kardjába ne botoljon. Utána tiz-tizenöt fiatal tiszt jött, lépteivel igazolva, hogy „mégis mozog a föld” s Radóffy hadnagy bűnbölvé konstátálta, hogy . . . soh’sem halunk meg! . . .

A fel és alá sétáló őrnem valami nagy tisztelettel állt „vigyázz”-ba a becsipett társaság előtt s átkozta őket morfondirozva,

hogy a tiszt uraknak mindent szabad. Csak Szentiványi áldotta a távozókat, a miért végre egyedül hagyták.

Végre egyedül!

Várt egy óráig, miközben százszor pillantott órájára: hátha visszajön még valaki!

Az őrtálló legényt fal felé fordította s megparancsolta, hogy álljon veszteg, különben lelövi.

Kovács, az őrtálló közlegény mégis félrefordította fejét, de már csak a tiszt őrsozoba bensejében látta egy női silhouette körvonalait megvillani. Lelkében egyszerre feltámadt az otthon utáni vágy. Eszébe jutott Julis, a szemrevaló, esinos parasztleány, ki odahaza vár reá, míg eltelik a három esztendő, szive csordultig megtelt keserűséggel s a laktanyába malapropos belépő Herepeinek nem került nagy munkájába, hogy Kovácstól a tényt megtudja.

Bosszút forralt. Dühösen gondolt a tiszt őrsozobában folyó édes pásztorórákra s ha a szép asszony jutott eszébe, olyanforma izgatótságot érzett, mintha hangyák máskálnának végig a hátgerinczén. Százszor akart benyitni a szobába, de mindig visszatartotta valami, a minek maga sem tudott nevet adni, hogy gentlemanlike, vagy kollegialitás!

Eh bien — gondolta magában — a szolgálati szabályzat határozottan tiltja szolgálati szobában és időben női személyek fogadását s harsány hangon, hogy benn is ha lehet legyen, rá kiáltott a silbakoló Kovácsra; kit előbb alaposan kioktatott:

— Ki van az őrsozobában?

— Szentiványi főhadnagy úr.

— Hát még?

— Más senki, kérem alásan, főhadnagy úr!

— Hazudsz! Világosan láttam, mikor egy vászoncseléd az ajtón belépett. Nos, tagadod?

— Csak a főhadnagy úr van benn egyedül, más senki!

— Azt a fűzfánfüttyölő, jégenkopogó rézangyalát! Orparancsnok, előre!

A botrány megtörtént. Az őrsozobából kirohanó asszony vesztébe szaladt ki az udvarra, hol Szabó őrmester letartóztatta. Szentiványinak alig maradt ideje, hogy felöltözzék. Szolgálati jelvény nélkül, borzasan, szétnyílt blousehan rohant ki s kétségbeesetten próbálta, hogy csökkentse a botrányt. Minden késő volt! Herepei gunyosan vígyorgó arczában világosan látta a kérlelhetlen és hiúságában megbántott ellenséget s csak igen heves jelenet után tudta lehetővé tenni, hogy a fátyalától megfosztott, leleplezett Riza menekülhessen.

A lapok másnap három hasábos cikkben ismertették az „esetet” s a „Szentiványi Hircsarnok” meg épen „Botrány a huszárkaszárnyában” czim alatt újságolta „Sz..... főhadnagy és W..... ügyvédné viselt dolgait.” A kisvárosi közvélemény egyszerre megoszlott. Egyik rész Szentiványit sajnálta, kinek valószínűleg fegyelmi vizsgálatot kell kiállania, másik rész azt állította, hogy a deli főhadnagy elkerülhetné volna a botrányt; ha már meg van — úgy kell neki! Herepeit az intrikust, egyik gyalázta a másik védelmezte. Wagnerét azonban senki sem sajnálta s általában volt a vélemény, hogy addig jár a korszó a kutra, míg eltörik.

A kávézenikék és kávébácsikák jó időre themához jutottak. Fontoskoova tárgyalták a kettős párbaj részleteit.

— Hallott valamit a párbajok lefolyásáról.

— Igen! Pisztolypárbaj volt háromszori golyóváltással, harmincz lépésnyi távolságról, öt-öt lépés avance szal.

— És hogyan folyt le?

— Ah, nagyon simán. Herepei a fiakkeres kalapját lötte le; Szentiványi egyszer sem talált. A kardpárbaj kimerülésig történt. Herepei örökre szolgálatképtelenné lett attól a hatalmas vágástól, mely musculusbicepsét teljesen ketté szelte. Ugy kell neki!

— És a Wagner kontra Szentiványi ügy?

— Az holnap fog megtörténni.

Másnap az egész város a huszárkaszárnya körül hullámozott. Olyan furesza volt, hogy mindenki kételkedett a hír őszinteségében. Igen, a pohos Wagnernek fejébe szállt a vér. Ő, a ki a szegény Mezei dr. tragikus párbaja után öt meetingen elnökölt s röpiratokat szerkesztett a párbajmánia elharapozása ellen, ime, ő áll ki most, karddal boszulja meg be-

mocskolt férji becsületét. A párbaj kimeneteleén senki sem kételkedett. Wagnernek sohasem volt fegyver a kezében s azonkívül olyan rövidlátó volt, hogy gyakran férfiaknak „kezét csókolom”-mal köszönt; de hát Wagner elégtételt kért és Szentiványi sokkal jobb szívű volt, semhogy ezt a kis gyönyörűséget tőle megtagadhatta volna.

Szentiványi eleinte csak játszott ellenfelével s kétszer is kiütötte kezéből a kardot; de Wagner nem akarta megérteni, hogy ez Szentiványitól gavalléros eljárás s a hatodik összecsapás után akkora elégtételt kapott a jobb vállától mellén keresztül a bal csipőjéig, hogy dühbe jött, mint a bika, ha vörös posztót mutogat a torreador.

— Elégtételt akarok!

— Hát nem kapott még eleget? kérde gunyosan a párbajorvos.

— Nem! — válaszolá Wagner dühösen s a következő összecsapás után akkora kvartót kapott, hogy betört az egyik bordája, mire ő maga is belátta, hogy ez már csakugyan elég. Az eredmény valóban elég volt ahhoz, hogy Wagner három hónapra ágyhoz szegesse. Két hétig feküdt seblázban s ez idő alatt folytonosan párbajról s harczokról álmodott. „En mangeant vient l'appetit. Wagner valószínűleg regényhőssé lett s a szentiványiak bámulata nymbussal vette körül; eleme lett a kard s a vivőtermekben szinte spadassinná nőtte ki magát. Feleségének megbocsátott ugyan apósa és a rokonság közbenjárására, de elhatározta, hogy ezután nem fogja szabadjára hagyni.

— Asszonyom! — mondá egyszer nagy garral a terrasson ülő Rizához — a multakat nem kutatom; a jövőre nézve pedig tudom, hogy mittevő leszek; legyen meggyőződve, hogy bármikor lesz bennem elég férfiaság, mint például nemrég is, hogy becsületemért sikra szálljak. Figyelmeztetem azonban, hogy az ön ezutáni magaviseletéből le fogom vonni a konsequentiát, szóval önnek választania kell: vagy engemet, vagy a főhadnagyot!

Riza nem felelt. A távolban hangot hallott s oda figyelve, könnyesepek gördültek le szemeimből. A huszárkaszárnyából lassan, vontatottan hallatszott a takaradó.

Ernesto.

Felölös szerkesztő: IFJ. TÓTH ISTVÁN

Kiadótulajdonos: TÓTH LÁSZLO.

Szülő és Borgazdasági Lapok

A szülő- és borgazdaság minden ágát felölölő szaklap.

Főszerkesztő:

Engelbrecht Károly
m. k. szőlészeti és borászati közp. főfelügyelő.

Felölös szerkesztő:

baró Radossevich Tódor.

Elölízetési árak:

Egész évre 5 frt — kr.
Fél évre 2 „ 50 „
Negyed évre 1 „ 25 „

A lap hetenkint egyszer (vasárnap) legalább is 16 oldal terjedelemben, számos ábrával jelenik meg.

Mutatványszámot szívesen küld a kiadóhivatal.

333 3—3

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, V. kerület, Árpád-utca 8. szám.

1442.

1896.

Árverési hirdelmény.

Alólírott kiküldött bírósági végrehajtó ezzel közlé teszi, hogy a kecskeméti kir. járásbírósnak 1896. évi 13,520 számú végzésével dr. Kecskeméti Lajos ügyvéd által képviselt Beimel Nándor felperes részére **Hejjas József és neje** alperesek ellen 100 frt követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán, alperesnél foglalt és 989 frtra becsült ingóságokra, a járásbírósnak számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak Kecskeméten felölíglaltatók részére is, a mennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperesek lakásán, V. tized Nagy Kőrösi-utca 28. számú házban leendő megtartására határidőül **1897. évi január hó 8-ik napján** d. u. 1 1/2 óra jár. tüzetik ki, a mikor a bírólíglal lefoglalt asztalos árúk és egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsárnon alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban már eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdése alólírt kiküldőtnél vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdelménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik. Kelt Kecskeméten, 1896. évi december hó 6-ik napján.

Fritz Mór,

kir. bir. végrehajtó.

7 1—1

Életnagyságú

ARCZKÉP

krétarajzban.

Legszébb szobadisz.

!! Legkedvesebb emlék !!

Legalkalmasabb ajándék

karácsony és újévre.

Egy legújabb módszer segítségével 24 óra alatt életnagyságú mellképeket készítenek művészies kivitelben, eddig még soha el nem ért tökéletességgel és olcsó árban.

Tessék árjegyzéket kérni.

Ügynökök mindenütt kerestetnek.

307

KOHN DÁVID, Budapest, Károly-körút 17. szám.

10-6

Eladó ház.

Nagy Csongrádi-utca 96. szám alatti

háza,

mely áll 11 szoba, 3 konyha, éléskamra, 2 rész pincze, 1 istálló s mellék helyiségekből, eladó, esetleg egész évre kiadó.

Pusztá-Szentkirályon Gotsch Józsefné örökösének 62 hold birtoka haszonbérbe kiadó.

Egy szép himzett kézimunka-garnitúra eladó.

Értesítés nyerhető ifj. özv. Gyenes Sándornénál, VII. tized 96. szám alatt.

9 3—1

Van szerencsénk ajánlani

szavatolt tisztaságú

A legmagasabb díjakkal kitüntetett

Thomasfoszfátlisztet

szavatolt 15—20% citrátban oldható foszforsavtartalommal és 85—100% porfinomsággal.

Felölímulhatatlan, minden talajra alkalmas trágyaszor, különösen sovány talajok javítására, kitünő hatása az összes gabbaneműek, kapás- és olajnövények, lóhere és luczerna, szőlő, komló és kerti veteményekre, kiváltképen a rétekre.

Legjobb, leghatásosabb és legolcsóbb foszforsavtrágya; tekintettel hatásának tartósságára, felölímulja az összes szuperfoszfátokat.

A citrátban oldható foszforsav-tartalomért szavatosságot vállalunk, netaláni hiányt megterítünk.

Arajánlatokkal, szakmunkákkal és egyéb felölívilágosítással a legkészségesebben szolgál a csehországi Thomasművek prágai foszfátliszt eladási-irodájának vezérképviseletége a magyar korona országai területén.

Kalmár Vilmos,

5 15—1

Budapest, Erzsébet-körút 34

Vetőmagvak.

Ezredéves kiállításon díszoklevéllel: legmagasabb díjjal kitüntetve.

Répamag, sárga oberndorfi

50 kiló 12 frt

500 kiló 100 frtért

kaptható

Gróf Teleki Árpád

drassói uradalmában, utolsó posta Koneza. Szétküldés ab Alvincz és Szászrégen utánvétellel. A pénz beküldőjének az áru frankó megy.

Továbbá: **luczernamag, vörös lóheremag, baltaczimmag, fehér paszuly, Heine-féle és duppani zab, tölgyfa kerítésoszlopok** kaphatók.

337 2-2

Gyártmányaim olcsóknak és jóknak messze földön ismeretesek.

Remontoir nikel-óra 3-50, rem. ezüst 800/1000 6 frt, rem. horgany, spirálbreque 15 kövel 10 frt. Egy chátón-rendszerű Glashütte 12 frt, ébresztő anker szerkezettel, világító számlappal

elsőrendű minőség 1 frt 70 kr., szabályozó 1 napi ütőszerkezettel 5 frt 75 kr., 10 napi ütőszerkezettel 8 frt 50 kr. Illusztrált árjegyzék órákról, láncokról, szabályozókról, arany- és ezüstárúkról a legfinomabb fajtáig ingyen és bérmentve. Meg nem felelők becserelethetnek vagy esetleg a pénz visszaadatik. **Krecker Jenő** óragyára 163 Bregenz, a Bódentó mellett. Két évi jótállás

326 12-4

Kitünő és hathatós voltuknál fogva már 45 év óta a legjobb hírnevnek örvendő különlegességeink

Dr. Suin de Boutemard

zamatos fog-szappana

a fogak és foghús épentartására és tisztítására a legjobb és legbiztosabb szer; $\frac{1}{2}$ és $\frac{1}{4}$ csomagokban 70 és 35 kr-ával.

Dr. Borchardt

illatos növény-szappana

igen ajánlható az annyira kellemetlen **szeplő, pörse-nés, pattanás,** s más egyéb bőrtisztálanságok, az érdes, száraz és sárga bőr ellen, egyszersmind a legkitünőbb **pipere-szappan.** Eredeti csomagokban bepecsételve 42 kr.

Dr. Hartung növényhajkenőse, legjobbnak elismert hajerősítő s hajkihullást gátló hajkenőcs tégelyekben 85 kr-ával.

Dr. Hartung kinahéj-olaja, a haját erősítő olaj, mely annak puhaságot s fényt kölcsönöz 85 kr-ával.

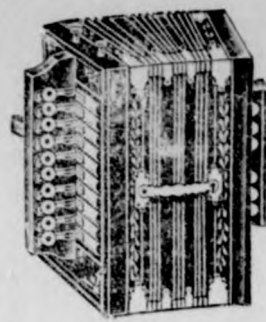
Dr. Linder tanár növényi rudacs hajkenőse, eredeti darabokban 50 kr-ával.

Balzsamos olajbogyó-szappan 35 kros csomagban
Dr. Béringuier zamatos korona-szesze, az Eau de Cologne quintessenciája, eredeti üvegekben 1 frt 25 kr és 75 kr.

Leder testvérek balzsamos földi dióolaj-szappana egy db 25 kr., 4 darabos somag 80 kr.

Kapható Kecskeméten: 163 10-8

Molnár Pál gyógyszerárán.

4¹/₂ frtért

adom világhírű

„Bohemia“ kézi harmonikámat hosszú billentyűkkel és valódi gyöngyház-lemezekkel.

Van 2 kettős fuvója, 11-szeres erős fújtatója törhetetlen érez védő-sarkokkal.

A hangok az egyes lemezekon vannak, minek következtében a harmonikán ak nagyszerű, orgonaszerű hangja van.

40 hangú 2 Reg. 15 $\frac{1}{2}$ \times 33 cm. nagyság = 4 $\frac{1}{2}$ frt.
60 " 3 " 17 $\frac{1}{2}$ \times 34 " " = 5 $\frac{1}{2}$ frt.
80 " 4 " 17 $\frac{1}{2}$ \times 34 $\frac{1}{2}$ " " = 6 $\frac{1}{2}$ frt.

Iskola magántanulóknak ingyen.

Portó és csomagolás 60 kr. Képes árjegyzék ingyen.

C. A. Schuster,

harmonika-készítő **Graslitz**-ban, Csehország.

Szétküldés utánvétellel. Becserelés lehetséges. Viszont-lárúsítókkal az összeköttetés kerestetik. 260 20-13

12484.

1896.

A népfelkelés részére élelmező tisztviselők kiképezése tárgyában.

A nagyméltóságú m. kir. honvédelmi miniszter úr 1892. évi december hó 19-ről 71.411/IV. számú rendeletével pályázatot hirdet oly népfelkelésre kötelesek kiképezésére, kik háború idején, mint élelmező tisztviselők óhajtják népfelkelői kötelezettségüket teljesíteni. E pályázat lényeges feltételei:

A polgároknak oly népfelkelő kötelezetteknek kell lenniök, kik gazdasági tanintézetet, középiskolát, kereskedelmi akadémiát, vagy műszaki intézetet végeztek, kik nagyobb gazdaságokban a gazdaság kezelésében képezték magukat, kik forgalmi vállalatoknál alkalmazott gyakorlatnok, kereskedők és olyanok, kik gőz- vagy műmalmoknál, sütődéknél, közraktáraknál alkalmazottak. Megfelelő polgári állásuk és érintetlen jellemük legyen.

A gyakorlati kiképzés 3 hónapig tart, melyet a pályázó saját költségén, valamely katonai élelmező raktárnál, mint gyakornok tölti próba szolgálatképen, de úgy, hogy eddigi hivatalában, foglalkozásában e szolgálat által ne akadályoztassék.

Az elméleti ismeretekre öntanulás által kell szert tenni.

A felvett pályázók polgári ruhában járnak, de a próbaidő alatt a hatáskörükre nézve nyert utasítások teljesítése tekintetében katonai fejelemnek vannak alávetve. Oly jelöltek, kik buzgalmat nem tanusitanak, kik a nyert utasítást nem teljesítik, vagy két hétig betegek, a próba szolgálatból elbocsáttatnak.

A gyakorlati próbaszolgálat kitöltése után egy év alatt még elméleti vizsgát kell letenni a pályázónak. Ezen vizsgát német nyelven kell tenni, de a kiknek anyanyelve nem a német, azoktól nem kívánnak sem folyékony előadást, sem jó írályt, sem nyelvtani helyesírást.

A kik az elméleti vizsgát megfelelő eredménnyel teszik le, azokat már béke idején is mint népfelkelő élelmező járulnokokat jelölik ki hadi szolgálatra és népfelkelés esetén ő Felsége ily czimmel nevezi ki őket.

A helyegmentes kellelőg felszerelt pályázati kérvények, az illetékes közigazgatási hatóság útján a m. kir. honvédelmi miniszterhez intézendők, hová a hatóság minden év február 1-ig tartoznak azokat felterjeszteni.

A pályázati kérvényben különösen és világosan azt is ki kell nyilvánítani, hogy a pályázó magát a próbaszolgálat tartamára a katonai fejelemnek alá veti.

Magyarországon katonai élelmezési raktárok helyei a következők: **Budapest, Széke-Fehérvár, Pozsony, Komárom, Sopron, Kassa, Nyíregyháza, Temesvár, Arad és Nagy-Várad.**

Miről a pályázni kívánók azzal értesítettek, hogy a teljes pályázati hirdetményt a katonai osztyálynál megtekinthetik.

Kecskemét, 1896. évi december 24.

Vámos Béla,
r.-főkapitány.

4 1-1

József főherczeg ő csász. és kir. fensége udvari szállítója.

Fülöp szász Coburg-Gothai herczeg ő kir. fensége szállítója.

Sürgönyezim: **Gottschlig Budapest.**

Telefon 57-89.

GOTTSCHLIG

tea-, rum- és cognac-
nagykereskedő

AGOSTON BUDAPEST

Központi iroda: IV., Váci-uteza 4. szám.

RAKTÁRAK:

IV., Váci-uteza 6. sz. a „Mandarinhoz“ VI. Andrassy-út 23. „Hong-Cong városához“
a Városház-tér mellett a kir. opera átellenében

IV., Egyetem-ter. Egyetem-uteza sarkán, a „Japan nőhöz“

KIVITELI PINCZEK:

X., Kőbánya, Füzér-uteza 9. szám.

Bizományi raktár: 328 5-4

STEIN LAJOSNÁL Kecskeméten.

Közvetlen behozatalú valódi kínai és orosz karaván-teák, Jamaica-, Brazíliai és Cuba-rumok, francia cognacok, likörök a legfinomabb minőségben, eredeti csomagok és palac kokban, eredeti árak mellett. Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Házeladás.

Somogyi János IV. tized 55. szám alatt levő

háza,

mely áll négy szoba, két konyha, két kamrából, szabadkézből

eladó.

Az utcái lakás áll két utcái szobából, az udvari rész szintén két szobából, kuttal az udvarban.

Értekezhetni lehet fenti cím alatt a tulajdonosnál. 6 1-1

Az 1895. évi cairói s az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel s aranyéremmel kitüntetve. — Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitünő sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatású a test bármennemű csúzos bántalmái, u. m.: **köszvény, csúz, reuma, ischiás, asthma** stb. ellen.

Hatása némely esetben meglepő, amennyiben gyakrabban idültebb eseteknél is már egyszeri bedörzsölésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást 5 percz alatt megszüntet.
Egy üveg ára használati utasítással **1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.**

Főraktárak Budapest: **Török József** úr gyógyszerárán Király utca 12. és **dr. Egger A.** úr gyógyszerárán Váci-körút 17. sz. — Ugyisint a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszerárán, valamint a készítő

Widder Gyula gyógyszerésznél S.-A.-Ujhely. 327 10-4

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.
Ugyisint: Kecskeméten **Katona Zsigmond** úr gyógyszerárán.

Meghívás.

A Kecskeméti Központi Takarékpénztár **XXIV-dik évi rendes közgyűlést**

folyó évi január hó 17-dik napján délelőtt 10 órakor tartandja meg hivatalos helyiségében, (róm. kath. egyház bérházában, I-ső emelet), melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívotnak.

TÁRGYSOROZAT:

1. Igazgatósági jelentés az üzleti kimutatás és az évi zármérleg beterjesztése kapcsán.
2. A felügyelő bizottság jelentése.
3. A jövedelem felosztása iránti javaslat.
4. Jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság választása.

A mérleg és a felügyelő bizottság jelentése a t. részvényesek által a pénztár helyiségében bármikor megtekinthető.

Kecskemét, 1897. január hó 2.

8 1-1

Az igazgatóság.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palack az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron van elzárva.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-féle valódi, tisztított

májolaj

törvényesen védett csomagolásban

Maager Vilmostól Bécsben

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltek mindama esetekben, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III 3. ker., Heumarkt 3., valamint az osztr.-magyar monarchia legjobb gyógyszerárában.

Kecskeméten: Molnár Pál, Katona Zsigmond gyógyszerész uraknál, Nyirády László és Pataky György urak kereskedésében.

Főraktár és főelárúsítás az osztrák-magyar monarchia részére:

Maager Vilmos, Bécs.

III/3. Heumarkt 3.

287 24-10

Utánzásokat a törvény üldözi.

Ki iszik
Kathreiner-féle
Kneipp-maláta-kávét?

Mindenki a ki félti az egészségét és mégsem akar lemondani a kávé megszokott kellemes élvezetéről. Mert a Kathreiner-kávé hozzájárul az idegizgató babkávénak ártalmasan ismert és rendes használatnál annyira egészségrontó hatása. *****

Mindenki a kinek egészségét valami megrontotta. Különösen ideg- s gyomorbántalmakban szenvedőknel sok ezer esetben a legegészségesebb és a legkönnyebben megemészthető italnak bizonyult a tisztá Kathreiner-kávé. ****

Minden asszony és gyermek, a kiknek gyöngye szervezetére különösen jótékony hatással van a tápláló Kathreiner-kávé s a kik kellemes, enyhe ize miatt, úgy babkávéllel keverve, mint tisztán nagyon szeretik. *****

Mindenki a ki a háztartásban takarékos, de izletes és a mellett egészséges kávéitalt mégsem akar magától megvonni. Takarékosági szempontból is ajánlható a Kathreiner-kávé, akár babkávéllel vegyítve, akár tisztán. *****

A Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávé valóban egészségi és családi kávé, a mely szemekben a legjobb malátából készül; a babkávél kedvelt ízét a Kathreiner-féle gyártási mód adja meg neki, a mely a leghíresebb szaktekintélyektől elismerve, minden művelt államban tért hódított. Csak a Kathreiner-kávé egyesíti magában a babkávé kellemesen ingerlő ízét és a malátakávénak egészséges, orvosilag elismert és megerősített előnyeit. *****

Kérelem: Tévedések és megkárosodás kikerülése végett bevásárlás alkalmával tessék jól vigyázni az eredeti dobozra, a melyen ez a felírás van **Kathreiner.**

Az olyan csomagban, a melyen nincs rajta a Kathreiner név, hamisított kávé van.

20.960
1896.

Pályázati hirdetés.

Kecskemét város t. hatósági bizottsága, a mai napon tartott közgyűlésében a tisztújítás megtartását elhatározván, a jövő 1897. évi január hó 9-ik és következő napjára tüzte ki. Ezen alkalommal lesz 6 évre megválasztandó:

1. a polgármester, 3600 frt javadalmazással;
2. a helyettes polgármester, 2000 frt javadalmazással;
3. a főjegyző, 2000 frt javadalmazással;
4. három tanácsnok, 1800 frt javadalmazással, ezekből egy 200 frt napdíjatalánnyal;
5. a tisztí főügyész, 1500 frt javadalmazással;
6. első árvaszéki ülnök, 1800 frt
7. második árvaszéki ülnök, 1700 frt
8. négy kapitány, 1500 frt
9. első aljegyző, 1500 frt
10. második, harmadik aljegyző, 1100 frt javadalmazással;
11. negyedik aljegyző 1000 frt javadalmazással;
12. tisztí ügyész 800 frt
13. közgyám 900 frt
14. házipénztárnok 1400 frt
15. házipénztári ellenőr 1100 frt
16. adópénztárnok 1300 frt
17. adópénztári ellenőr 1000 frt

Kapcsolatosan az ideiglenesen alkalmazottak közül újítás alá esik és 6 évre lesz megválasztandó a természetbeni járulékkal javadalmazott:

18. bugaczmónostori pusztabíró;
19. felső-pusztaszeri pusztabíró;
20. gazdasági felügyelő 500 frt javadalmazással;
- Az új szervezeti szabályok alapján ezután lesz még választandó életfogytig:
21. két fogalmazó 800 frt javadalmazással
22. egy irattárnok 800 frt
23. egy adótiszt 800 frt
24. kapitányi irodavezető 850 frt
25. leltárbiztos 800 frt
26. hat őrök 700 frt

Ezek közül egy a törvényhatósági mérnöki hivatalhoz; úgyszintén ez alkalommal töltendő be:

a választásnál netáni előlépés folytán üresedésbe jövő fogalmazói, iktató-kiadó-irattárnoki és őrök állások is.

Felhívotnak tehát mindazok, kik ezen választás utján betöltendő állások valamelyikére pályázni kívánnak, hogy ez iránt kellően felszerelt és a törvényhatósági bizottsági közgyűléshez címzett kérvényeiket hozzám a jövő 1897. január hónap 5-ik napjának délután 5 órájáig annyival inkább nyujtsák be, mivel a netalán elkésve érkező kérvények a választásnál tekintetbe vétetni nem fognak.

Kelt Kecskeméten, a város törvényhatósági bizottságának 1896. évi december hónap 24-ik napján tartott rendkívüli közgyűléséből.

Fekete István,
h. polgármester.